

n. oböjl. Tiden vid Mikaelmessa. — Skrifves äfv. *Michaeli*.

MIKAELMESSA, mi'kaëllsmä'ssa (uttalas vanligen: mi'eksmä'ssa), f. 1. Kyrklig högtidsdag, benämnd efter erkeengeln Mikael; firades under katolska tiden den 29 Sept. eller *Mikaelsdagen*. — Skrifves äfven *Michaelmessa* och *Michelsmessa*.

MIKAELMESSODAG, s. m. 2. Den söndag, på hvilken Mikaelmessa nu för tiden firas.

MIKROKOSMOS, mikräkä'ssmäss, m. sing. (grek.) Verld i smått. Benämning af vissa forntidens filosofer på människan.

MIKROMETER, mikräkät'r, m. 2. pl. — *metrar*. (från grek.) Instrument att mäta stjernors diameter eller små afstånd.

MIKROSKOP, mikräskå'p, n. 3. (från grek.) Konvext slipadt glas, hvarigenom föremålen visa sig förstörade för ögat. Förstöringsglas.

MIKROSKOPISK, mikräskå'pissk, a. 2. 1) Som sker genom förstöringsglas. *M-a observationer*. — 2) Synlig blott genom förstöringsglas. *M-a djur*.

MIL, f. 3. Längdmått, olika i olika länder. *En svensk mil håller 18,000 alnar. Tre svenska m. De tre sista m-en. Geografisk ell. tysk m. = 12,500 sv. alnar.*

MILA, f. 1. Se *Kolmila*.

MILBOTTEN, m. 2. pl. — *bottnar*. Den svarta bottnen på marken, der kolmilor vanligen resas.

MILD, a. 2. 1) (om person) God och saktmodig; ej sträng i bestraffning. *M. till tynnes. En m. konung, furste, öfverhet. M. emot sina undersåter*. — *Syn.* Huld, God, Barmhertig. — 2) (om sak) a) Som innehåller, uttrycker godhet och saktmod. *M-t tynne. M. blick. M-t ögonkast. M-a förebräelser. M-a seder*. — b) (om sak) Ej hård, ej sträng, ej rå. *Föra en m. regering. Ett m-dt straff*. — *Syn.* Lindrig. — c) Som har välgörenhet till ändamål. *M-a stiftelser*. — d) (om väderlek, o. s. v.) Ej kall, ej skarp. *M. luft, väderlek. En m. vinter. M-t väder. M-t klimat. M-t regn*, sakta, välgörande. — *Syn.* Blid, Lindrig, Sakta, Behaglig.

MILDELIGEN, adv. Se *Mildt*.

MILDHET, f. 3. 1) Godhet och saktmod. *Regera med m. Med m. förebrå en något*. — *Syn.* Huldhet, Godhet, Barmhertighet. — 2) Skonsamhet. *Med m. bestraffa någon*. — 3) Blidhet, lindrighet. *Lustens, klimatets m.*

MILDRA, v. a. 4. Göra mildare, göra mindre hård, mindre rå, mindre sträng, mindre svår. *M. ett straff. M. ett uttryck. Uppllysning m-r sederna. Ett medel, som m-r smärtan. Detta m-de hans vrede. Regnet har m-t hettan*. — *Syn.* Förmildra, Afmildra, Afväpna, Sakta, Lindra. — *M-s*, v. d. Blifva mildare, lindrigare, saktmodigare. *Hans sinne börjar m-s. — M-nde*, part. akt. Brukas i vissa uttryck nästan adjektivt, t. ex.: *M. medel. M. omständigheter*, som beveka till mildring (i straff).

MILDRANDE, n. 4. Handlingen eller verkningen, hvarigenom person eller sak mildras.

MILDRING, f. 2. 1) Se *Mildrande*. — 2) Minskning (i straff). *Detta talar för m. i straffet*. — 2) Afsakning, lindring (i smärta, o. s. v.). *Han har rönt m. i värken*. — 3) Mildare uttryck; inskränkning. *Skriften är affattad i för skarp ton; någon m. är nödvändig*.

MILDSINNAD, a. 2. Af ett mildt sinnelag.

MILDSINTHET, f. 3. Mildt sinnelag.

MILDT, adv. På ett mildt sätt, med mildhet.

MILDVÄDER, n. 3. Blid luft vintertiden efter stark kyla.

MILIS, -i's, m. 3. (fr. *Milice*, af lat. *Militia*) Landtvärn. Motsats till reguliera, stående trupper.

MILITIE-BOSTÄLLE, n. 4. Boställe för personer af krigsbefälet.

MILITÄR, --ä'r, a. utan neutrum i obestämd form. (fr. *Militaire*) Till krigsväsendet eller arméen hörande. *M-a mål. M-a hemman. M-e embetsmän*. — *S. m. 1)* Person, anställd vid arméen, krigsman. *Några m-er*. — 2) (sing., i bestämd form) *M-en*, krigsståndet, arméen. *Gå in vid m-en*, taga tjänst i arméen.

MILITÄRISK, a. 2. 1) Som tillhör, har afseende på, är förenlig med krigsväsendet, krigsbruk. *M. orden, för militärer. M-t bruk. M. disciplin*. — 2) Krigisk, soldatlik. *Ett m-t utseende*.

MILITÄRISKT, adv. På militäristiskt sätt.

MILITÄRSKOLA, --ä'rskåla, f. 1. Se *Krigsskola*.

MILLA, v. impers. 1. (pop. o. fam.) Blifva mildväder.

MILLEFOLIUM, --föliumm, n. sing. Apoteksväxten Achillea Millefolium med små hvittröda blommor.

MILLIARD, --ärd, m. 3. (franskt ord af lat. *Mille*) Tusen millioner.

MILLION, --ön, m. 3. Tusen gånger tusen.

MILLIONTALS, --öntals, adv. Till antal af millioner.

MILLIONÄR, ---ä'r, m. 3. 1) Ägare af en eller flera millioner utaf den i ett land vanliga myntenheten, t. ex. riksdaler. — 2) (i allm.) Ofantligt rik person.

MILSTEN, m. 2. **MILSTOLPE**, m. 2. pl. — *stolpar*. Sten, stolpe, upprest vid väg, på de ställen, der en mil är afmätt ifrån närmaste dylik sten eller stolpe.

MILTAL, n. 3. Antal af mil.

MIMIK, -i'k, f. sing. (från grek.) Konsten att härma passionernas eller karakterens yttre tecken.

MIMIKUS, mi'mikus, m. sing. ell. **MIMIKER**, mi'mik'r, m. 3. En, som har öfning i mimiken.

MIMISK, a. 2. 1) Till mimiken hörande. — 2) Härmande. *M. förmåga*.

MIN, minn, m. o. f. **MITT**, n. sing. (plur. *Mine* ell. *Mina*, m. *Mina*, f. o. n.) Pronomen poss., som betecknar 1 pers. sing. Mig tillhörig; som har afseende på mig. *Min hatt, min hustru, mitt bord. Mina angelägenheter, omständigheter*. — Brukas någon gång i dagligt tal i st. f. *Jag, t. ex.: Mitt så! Mitt nö!* så dum jag är, varit! — *Mitt* brukas äfv. substantivt, och betyder då: a) Mitt hus, mitt hem, t. ex.: *Jag skall nu gå hem till mitt*. — b) Min egendom, t. ex.: *Jag har nu satt till nog af mitt. Mitt och ditt*, hvad mig och dig tillhör; äfv. egendomsrätt, t. ex.: *komma i tvist om mitt och ditt*. — c) *Jag har gjort mitt till*, hvad jag kunnat. — Antager äfv. substantiv betydelse i uttrycket *De mina*, mina anhörige, min familj; äfv. mina anhängare, vänner, kamrater.

MIN (i långt), m. 3. (uttalas i plur. mi'närr) Ansigtuttryck; rörelse i ansigtsmusklerna eller deras hållning i ett visst läge, som uttrycker, röjer någon viss sinnesrörelse, känsla. *En from m. Antaga en bekymrad m. Han tog en glad m. Jag såg på hennes m., alt...* *Med god m.*, med allt utseende af belåtenhet. *Hålla god m.*, till det yttre visa sig lugn, trygg, glad, nöjd, o. s. v. (Ordstäffe) *Hålla god m. i elakt spel*, icke låta sig förmärka, att man befinner sig i elakt